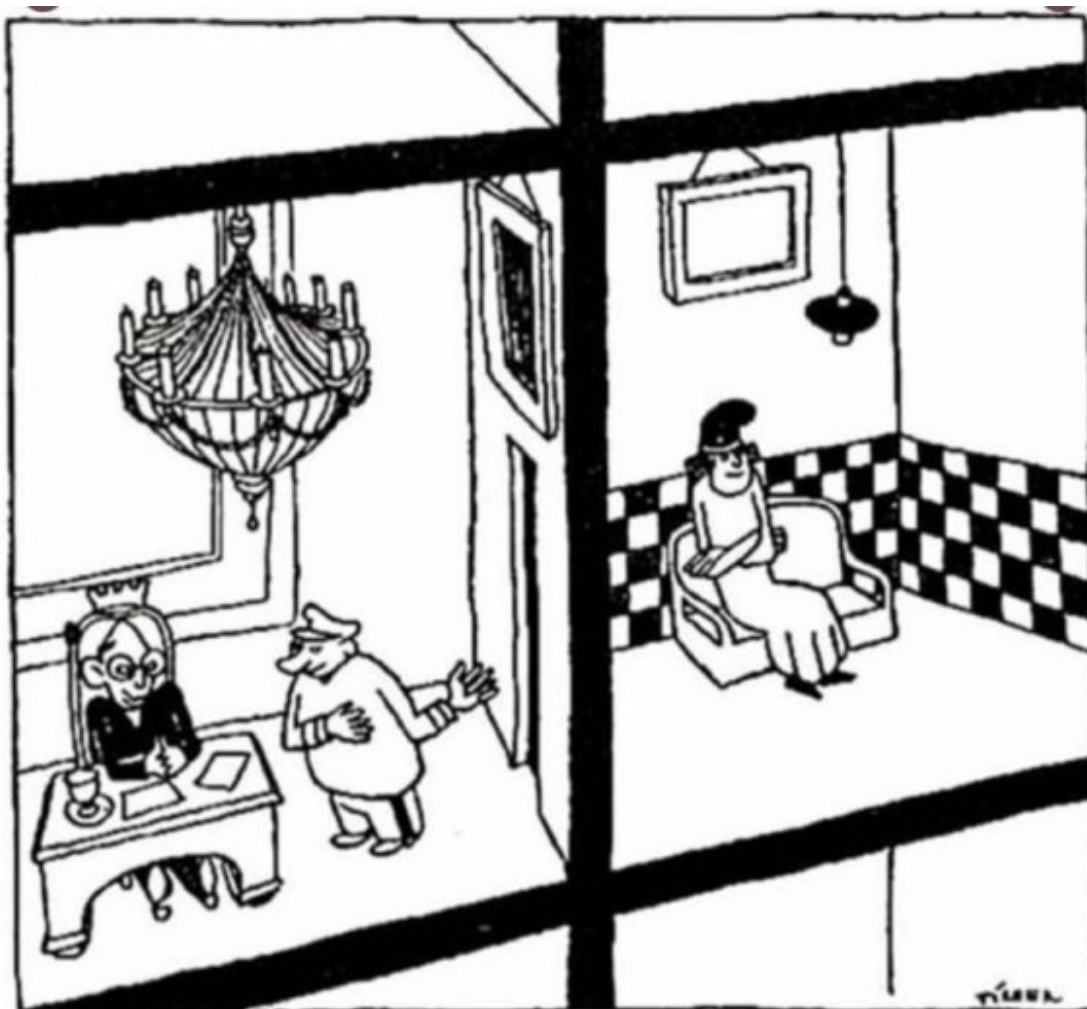

La qüestió catalana, encara

«L'Estat espanyol ha sacrificat els fonaments bastits a la Transició per evitar fer front al conflicte amb Catalunya, amb resultats francament decebedors»

Sense voler aprendre dels episodis de la seva història recent, l'Estat espanyol continua sense acceptar que el conflicte amb Catalunya és un problema polític que requereix una solució política. Cada cop que el tema català s'escalfa, la recepta és la mateixa: negació, repressió i persecució. El preu puja en cada nou xoc, però l'Estat s'entesta en receptes allunyades de la política que no fan més que consolidar el greuge i la voluntat de ruptura d'una majoria cada cop més ampla de Catalans.

—Allà fora hi ha la qüestió catalana, que s'espera.
—Digues-li que no hi sóc.

És un problema recurrent que el genial Tísner il·lustrava de forma brillant n una vinyeta al setmanari El Be Negre l'any 1934 que manté tota la vigència. L'Estat fa veure que el problema

no existeix o que es pot resoldre amb repressió i *lawfare*. En el curt termini, la resposta de l'Estat sembla funcionar: la repressió, la presó i l'exili produeix els seus efectes i Catalunya es troba en un escenari molt diferent al de l'octubre de 2017.

Per aconseguir-ho, però, l'Estat ha hagut de posar totes les fitxes sobre la taula, amb conseqüències que encara s'ha de veure a on arribaran. Ha hagut de sacrificar la institució de la monarquia, avui no només rebutjada a Catalunya, sinó entre una bona part d'espanyols. Ha hagut de pervertir fins a extrems insospitats la Justícia, la cúpula de la qual ha esdevingut un ariet repressiu controlat a plaer pel poder polític. Ha immolat la seva diplomàcia, que ha fet el ridícul de forma continuada, des de les *fake news* de Dastis a Borell aixecant-se enmig d'una entrevista.

L'Espanya que havia esdevingut un model de transició ordenada de la dictadura a la democràcia, és avui un estat fallit a ulls d'Europa. La gestió nefasta de la crisi de la COVID-19 ha acabat per enfonsar del tot el prestigi de l'Estat. "Espanya ha perdut el control (<https://www.faz.net/aktuell/politik/ausland/corona-krise-spanien-hat-die-kontrolle-verloren-17000344.html>)", titulava la seva crònica el corresponsal d'un dels principals diaris alemanys.

Aquest preu desmesurat que ha pagat l'Estat per evitar fer front a la qüestió catalana de l'única manera possible, amb una negociació política, s'ha mostrat ineficaç en l'aspecte més important de tots: el suport ciutadà a la independència es manté sòlid i amb indicis de creixement entre els que a l'octubre de 2017 eren indecisos.

La repressió pot haver desactivat en el curt termini els partits independentistes però si el suport electoral es manté i creix, el conflicte es mantindrà viu i obert. La gran incògnita és si l'Estat acabarà entenent que la negociació política és l'única sortida, o si continuarà fent veure que no hi és, com a l'acudit d'en Tísner, i l'independentisme haurà de preparar un nou embat democràtic.